

nemlig Saltholms-Batteriet, og paa Tillægsbevillingsloven opfører han den 15. Januar 200.000 Kr. til Saltholms Flak-Fortet. Det var ikke Penge, hans Forgænger havde ladet give ud paa forventet Tillægsbevilling, nej, tre Dage før den højttærede Finansminister fremsatte Tillægsbevillingsloven, oplyste Forsvarsministeren os selv om, at der indtil den Dag var brugt i alt 10,000 Kr. til Projekteringsarbejder. Den højttærede Forsvarsminister flyttede om paa Summerne, klippede her og strøg der. Her var ikke nogen Antydning af, at Ingeniørkorpset den 30. September havde faaet Ordre til at bygge for 5,620,000 Kr., og Anmodning om at sætte Arbejderne i Gang med fuld Kraft, saa at den Sag nu var ude af Ministerens Haand. Den højttærede Minister foreslog 900,000 Kr. plus Tillægsbevillingslovens 200,000 Kr. til Saltholms Flak-Fortet. Han kunde have foreslaaet en større Sum eller en væsentlig mindre Sum, eller han kunde have bestemt, at dette det allerdyreste af alle Forterne slet ikke skulde paabegyndes i Aar. Og da vi nu ved tredje Behandling af Finansloven hørte af Ministeren, at efter Valgene — naar de nu gaa efter Ministerens Ønske — vil al Søbefæstning blive foreslaaet nedlagt, skulde dette sidste, foreløbig at vente med disse Arbejder, jo egentlig ikke synes urimeligt.

Den anden Part af Befæstningslovens 11 Millioner til Københavns Søforsvar angaar Artillerimateriel, Fæstningskanoner til Forterne. Ogsaa herom oplæstes, jeg tør vel sige, en saakaldt Ordre af 30. December til Artillerigeneralen om at fremme Forarbejderne saa meget som muligt, men hvem andre end Ministeren skulde afgøre, hvad der skulde komme ud af disse Forarbejder i første Omgang i denne Vinter? Det udvise da Fakta ogsaa med al ønskelig Tydelighed. Den forrige Minister havde paa Finanslovsforslaget opført 1,900,000 Kr. til Anskaffelse af Artillerimateriel til Søbefæstningen i Finansaaret 1910—11. Den nuværende Forsvarsminister valgte ved sit Ændringsforslag af 1. December at sige 400,000 Kr., ja, selvfølgelig stod han ganske frit. Her var jo ikke Tale om, at hans Formand havde givet Ordre til Artillerigeneralen og dermed havde afgjort den Sag, saa at nu var Ministeren kun nødt til at se til. Ministeren strøg i sit Forslag 1,500,000 Kr. Han kunde godt have strøget Resten med, de 400,000 Kr., og foreslaaet Nul, overfor dette stod Ministeren jo ganske frit. Men ved dette Artillerimateriel, disse Kanoner

til Søbefæstning er der i øvrigt et meget ejendommeligt Forhold, som nu er kommet frem ved de af Udvalget begærede Oplysninger. Ministeren fik paa Tillægsbevillingsloven 1 Mill. til Fæstningskanoner og Projektiler til Søbefæstning. Heraf skulde de 511,000 Kr. efter Ministerens Skrivelse til Udvalget anvendes til Anskaffelse af Skyts med Projektiler fra Udlandet. Saa oplyser Ministeren i sin ofte omtalte Skrivelse til Finansudvalget af 12. Januar, at af Bevillingen, som hans Forgænger havde optaget paa Finanslovsforslaget, skulde sammen med Tillægsbevillingsloven 1,440,000 Kr. anvendes til Anskaffelse af Kanoner fra Udlandet, altsaa godt 900,000 Kr. af det, der var opført paa Finanslovsforslaget i Aar, lagt til de 511,000 Kr., der vare søgte paa Tillægsbevillingsloven. Jeg erindrer nu om, at den foreslaaede Bevilling paa 1,900,000 Kr. til Artillerimateriel blev af Ministeren nedsat til 400,000 Kr. Og saaledes vedtaget paa Finansloven. I sin Skrivelse af 12. Januar angaaende disse Udsættelser, Besparelser, om man vil, oplyser nu Ministeren, at de 400,000 Kr., det, som han ønskede paa Finansloven for i Aar, skulde anvendes alene til Fremstilling af Skyts herhjemme, Omdannelse af Skyts paa Københavns Tøjhus, og han forklarer os, „at ingen Del af Beløbet gaar til Udlandet under denne Forudsætning“ — og det var jo en Forudsætning, der opfyldtes, Rigsdagen har jo tiltraadt Udsættelsen — „skyldes den Omstændighed, at det særlig er Tilvebringelsen af det sværeste Skyts, som udsættes til et fjernere Tidspunkt.“ Nuvel, der blev altsaa ikke søgt og ikke givet nogen Bevilling for i Aar til at købe Skyts fra Udlandet. De 900,000 Kr., den tidligere Minister havde foreslaaet hertil, bleve sparede. Ministeren nøjedes med de 510,000 Kr. paa Tillægsbevillingsloven til Indkøb af svært Skyts fra Udlandet, og Ministeren forklarede os, at dette kunde ske derved, at Tilvebringelsen af det sværeste Skyts udsattes til et fjernere Tidspunkt. Dette kunde jo være meget fornuftigt. Naar den hele Søbefæstning dog skal nedlægges med det første, hvorfor skulde Ministeren saa i Vinter søge Bevilling til store Fæstningskanoner.

Men — og her stode vi paa det, jeg nævnedes før, og som forekommer mig højst mærkeligt — i de Oplysninger, vi have indhentet, underretter Forsvarsministeren os om, at den 6. December i Fjor, altsaa 5—6 Uger efter, at den højttærede Forsvarsminister var tiltraadt, og 5 Dage efter, at